

Indvendinger en saa indgaaende Analyse, at der formentlig ikke for mig er Anledning til nu at komme nærmere ind paa dem igen. Jeg skal kun udtale min Tilfredsstillelse med, at der i Nysted Byraads Skrivelse gives mig behørigt Medhold i min Dom over disse Indvendinger, idet der i det trediesidste Punktum i Byraadets Skrivelse siges, hvad ogsaa det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds dvælede ved: „Men Nysted Kommune kan ikke overkomme at gøre Ofre for at forhindre, at dens Opland bliver taget fra den.“ Det ærede Medlem hævdede den Opfattelse, at denne Udtalelse ikke maatte tages alt for bogstaveligt — det forekommer mig dog, at man er henvist til at bedømme Udtalelsen efter dens Ordlyd, og jeg læser den da saaledes, at der deri er sagt, at Nysted By ikke kan finde sig foranlediget til at bringe Ofre overfor den Berøvelse af Opland, hvorefter der her er Tale. Forhindringen af denne Berøvelse af Opland skønner altsaa Nysted Byraad ikke noget Offer værd, hvilket er i fuldstændig Overensstemmelse med min Dom i saa Henseende, saaledes som jeg udtalte denne ved Sagens 1ste Behandling.

I den samme Skrivelse stiller Nysted Byraad Krav om, at det foreliggende Lovforslag ikke bør blive til Lov, medmindre der dertil knyttes den Betingelse, at Banen skal føres fra Øster Ulslev ind til Nysted. Hvad vil nu imidlertid ske, hvis dette Krav bliver taget til Følge? Det vil have til Følge, at Banen ikke bliver til noget, og jeg antager, at den nærmest liggende Konsekvens heraf vilde være, at Befolkningen i den Egn, som den nuværende Roebane passerer, vilde føle sig saa brøstholden ved at se sig berøvet Adgangen til at maatte benytte denne Bane, der igennem en Række af Aar har ligget lige udenfor deres Dør, at den vil føle sig fristet til at skønne, at Lovgivningsmagtens Visdom er uransagelig, og at man paa Grundlag deraf maatte opgive Haabet om og Bestræbelsen for nogen Sinde at hitte Rede i, hvilke Hensyn der er de afgørende ved praktisk Lovgivningsvirksomhed. Men jeg skal pege paa den mere reelle Konsekvens heraf, nemlig den, at det vilde være forklarligt, om Befolkningen vilde føle sig saa brøstholden, at den Del af den, der nu staar i Forretningsforbindelse med Nysted, vilde føle sig opfordret til at afbryde denne Forretningsforbindelse for under denne Form at kvittere med Tak for den Skuffelse, som er bleven paaført dem fra Nysteds Side. Jeg skal i saa Henseende be-

mærke, at denne Opfattelse kom til Orde paa et større Møde, der blev afholdt i Nysted afvigte Lørdag. Efter hvad der foreligger, var man paa dette Møde i al Almindelighed enig om, at det vilde være ganske urigtigt at søge at standse det her foreliggende Lovforslag. Endvidere var man enig om, at det vilde være naturligt at lade dette gaa sin Gang for da paa Grundlag af dette Forslag at arbejde energisk videre paa Tilvejebringelsen af Banestrækningen Øster-Ulslev—Nysted.

Under disse Omstændigheder kan jeg kun med Glæde se, at det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds har fraveget sin ved denne Sags 1ste Behandling indtagne Stilling. Thi det ærede Medlem stiller ikke længere som Vilkaar for det foreliggende Forslags Vedtagelse Banestrækningens Forlængelse til Nysted, men han gør sig til Talsmand for det foreliggende Ændringsforslag, der jo gaar ud paa, at den ommeldte Banestrækning skal *eventuelt* forlænges fra Øster-Ulslev til Nysted, hvilket jo er noget ganske andet. Jeg maa her bemærke, at jeg selvfølgelig føler mig som Rigsdagsrepræsentant ogsaa for Nysted By, og at jeg i Overensstemmelse hermed er rede til at tage de videst gaaende Hensyn ogsaa til Nysted Bys Tarv. Jeg er i den Henseende kun i Overensstemmelse med mine Udtalelser ved Sagens 1ste Behandling. Principielt kan jeg derfor ikke have noget at erindre mod det foreliggende Ændringsforslag, naar dette maatte skønnes at varetage Nysted Bys Interesser, og naar det kan gennemføres uden at bringe det foreliggende Lovforslags Formaal i Fare.

Jeg har derfor paa Grundlag af dette Ændringsforslag ført Forhandlinger med Koncessionssøgerne, de danske Sukkerfabrikker. Man ønsker fra deres Side betonet, at man helst er fri for dette Ændringsforslag, afgjort ikke ønsker det, men ved nærmere Drøftelse af Sagen har man fra Koncessionssøgerens Side erklæret sig rede til at ville acceptere Ændringsforslaget under Forudsætning af, at der ved dette ikke paaføres Sukkerfabrikkerne nogen Forpligtelse ud over de Forpligtelser, der indeholdes i det oprindelig forelagte Lovforslag. Den saaledes betingede Garanti fra Koncessionssøgerens Side vil, forekommer det mig, kunne tilvejebringes under den Form, at Trafikministeren maatte kunne afgive en Erklæring om, at der ved Ændringsforslaget om Tilføjelsen til § 1 og ved den derved nødvendiggjorte Ændring til § 4 ikke sker nogen Forandring i de Vilkaar, der i det foreliggende Lov-